

22.4.2010

COMUNICARE CĂTRE MEMBRI

Ref.: **Petiția nr. 1395/2009, adresată de Dionisia Avgerinopoulou, de cetățenie elenă, privind proiectul de construcție a unui hotel în Zacharo (prefectura Iliia) și încălcarea legislației europene de mediu**

1. Rezumatul petiției

Petiționara, care este avocata unui grup de localnici din Zacharo (prefectura Iliia), una dintre cele mai afectate zone de incendiile dezastruoase din Peloponez care au avut loc în august 2007, contestă faptul că autoritățile responsabile elene au acordat o autorizație privind construcția unui hotel în Kakovatos, din localitatea Zacharo, care este inclusă pe lista rețelei Natura 2000 din Grecia (GR 2330005). Petiționara subliniază faptul că în acest caz este vorba nu doar de încălcarea Directivei 92/43/CEE a Consiliului privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, ci și a Directivei 97/11/CE de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului. Prin urmare, ea solicită Parlamentului European să intervină pe lângă autoritățile elene pentru a asigura punerea în aplicare a legislației europene de mediu și sistarea proiectului.

2. Admisibilitate

Declarată admisibilă la 8 ianuarie 2010. Comisia a fost invitată să furnizeze informații [articolul 202 alineatul (6) din Regulamentul de procedură].

3. Răspunsul Comisiei, primit la 22 aprilie 2010

Petiția se referă la planul de construcție a unui hotel în zona Kakovatos (localitatea Zacharo, prefectura Iliia, sud-vestul Greciei) în cadrul unui sit Natura 2000. Petiționara susține că proiectul, la care se adaugă presiunea urbanistică din zonă, va prejudicia în mod grav situl, care deja a fost grav afectat de incendiile forestiere din 2007. Aceasta consideră că proiectul a

fost autorizat în mod ilegal, din moment ce nu s-a realizat în prealabil niciun studiu specific asupra mediului, în conformitate cu legislația națională elenă referitoare la aria Natura 2000 și nu s-a efectuat nicio evaluare a impactului asupra proiectului, astfel cum se prevede în Directiva referitoare la habitate sau în Directiva EIA. Petiționara face referire în continuare la o serie de presupuse încălcări ale normelor naționale referitoare la planificarea fizică și urbană, precum și la procedurile administrative corespunzătoare pentru acordarea permiselor de construcție. În consecință, se solicită sistarea proiectului și investigarea legalității procedurilor urmate.

Observațiile Comisiei cu privire la petiție

ASPECTE CARE NU INTRĂ ÎN SFERA DE COMPETENȚĂ A UE

Trebuie subliniat faptul că majoritatea plângerilor semnalate de petiționară sunt legate de presupuse încălcări ale legislației naționale (de exemplu, încălcarea Constituției elene, încălcarea unor legi naționale referitoare la urbanism, chestiuni procedurale privind lipsa de competență) și, prin urmare, acestea se nu intră în sfera de competență a Comunității (secțiunile 3, 4, 5, 7 și 8 ale petiției). Așadar, Comisia nu este competentă pentru a interveni în legătură cu aceste aspecte.

POSIBILE ÎNCĂLCĂRI ALE LEGISLAȚIEI UE ÎN MATERIE DE MEDIU

Zona Kakovatos este inclusă în situl de importanță comunitară GR2330005 „Thines kai paraliako dasos Zacharos, Limni Kaiafa, Strofylia, Kakovatos” desemnat de Grecia pentru a face parte din rețeaua Natura 2000, în conformitate cu Directiva privind habitatele 92/43/CEE¹. Situl beneficiază, așadar, de un regim de protecție stabilit în temeiul articolului 6 din directivă. În special, conform articolului 6 alineatul (3) din directivă, orice plan sau proiect care ar putea afecta în mod semnificativ situl Natura 2000, per se sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare, în funcție de obiectivele de conservare ale sitului și poate fi autorizat doar după ce se constată că nu are efecte negative asupra integrității sitului respectiv. Prevederea se aplică și în cazul construcției hotelului în cauză, dacă se consideră că acesta ar putea afecta în mod semnificativ situl. În această privință, presiunea urbanistică din zonă, precum și deteriorarea provocată de incendiile forestiere trebuie luate în considerare.

Petiția nu furnizează dovezi concrete cu privire la presupusele daune provocate sitului Natura 2000, însă manifestă preocupări în ceea ce privește impactul cumulativ general al presiunii urbanistice din zonă, aceasta fiind acum mai vulnerabilă ca urmare a incendiilor forestiere.

Comisia ar dori să sublinieze faptul că Directiva privind habitatele nu interzice autorizarea unui proiect într-un sit Natura 2000 în cazul în care nu se adoptă și nu se pune în aplicare un plan de gestionare („studiu specific asupra mediului”, conform legislației elene). Totuși, este de așteptat ca proiectul de studiu specific asupra mediului care a fost realizat pentru zona respectivă, dar care încă nu a fost adoptat, să fie luat în considerare în procesul de evaluare și autorizație a proiectelor ulterioare specifice, precum dezvoltarea turismului.

---

¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 206, 22.7.1992.

Directiva 85/337/CEE¹ (astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE², 2003/35/CE³ și 2009/31/CE)⁴, cunoscută și sub denumirea de Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului (EIA), se aplică satelor de vacanță și complexelor hoteliere din afara zonelor urbane și lucrărilor de amenajare aferente [anexa II punctul 12 litera (c)] și proiectelor de amenajare urbană [anexa II punctul 10 litera (b)]. Pentru proiectele enumerate în anexa II, statele membre trebuie să determine, printr-o examinare de la caz la caz, în funcție de pragurile sau criteriile stabilite de statul membru, dacă este necesară sau nu o procedură EIA [articolul 4 alineatul (2) din directivă]. Pragul pentru proiecte hoteliere, precum cel în cauză, care vor fi construite într-o zonă urbană cu mai puțin de 20 000 de locuitori, este de 100 de paturi. Prin urmare, nu există nicio încălcare a Directivei EIA.

Trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție (de exemplu, C-508/03), Comisia are sarcina de a dovedi acest lucru și trebuie să demonstreze încălcarea comisă de un stat membru. Pentru a demonstra că autoritățile naționale și-au depășit limitele marjei de apreciere, Comisia nu se poate limita la afirmații generale și presupuneri, de exemplu, prin simpla subliniere a faptului că un proiect se află într-o zonă foarte sensibilă, fără a prezenta dovezi specifice care să demonstreze că autoritățile naționale în chestiune au comis o eroare manifestă de evaluare atunci când au acordat autorizația pentru proiect. Comisia trebuie să furnizeze cel puțin câteva dovezi ale efectelor pe care proiectul le va avea în mod probabil asupra mediului.

Concluzii

Petiția nu furnizează nicio dovadă concretă privind presupusa încălcare a legislației comunitare aplicabile în domeniu în cazul planului de construcție a hotelului în chestiune. Cu toate acestea, Comisia va contacta autoritățile elene pentru a colecta informații cu privire la măsurile luate cu scopul de a evita deteriorarea sitului Natura 2000 ca urmare a activității intensive de construcție, inclusiv construirea unor hoteluri, ținând seama și de nevoia de reabilitare ca urmare a incendiilor forestiere devastatoare.

---

¹ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO L 175, 5.7.1985.

² Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 de modificare a Directivei 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului

³ Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, JO L 156, 25.6.2003, p.17.

⁴ OJ L 140, 5.6.09, p.114.